

Lovforslaget liggende til første Behandling her, betyder det kun, at vi er blevet afbrudt i vort Arbejde, og egentlig burde vi hurtigst muligt gaa til Udvalgsbehandlingen igen. Det eneste, der kan give Anledning til nogen Forhandling her i Salen, er, hvis der i Lovforslaget indeholdes nye Momenter, eller der foreligger Erfaringer siden i Fjor, som kan paavirke vor Opfattelse.

Med Hensyn til de nye Ting, som Ministeren har optaget i Lovforslaget, skal jeg gøre nogle Bemærkninger. Der er Ting der, som ganske vist ikke er af stor Rækkevidde, men som jeg dog ud fra mit Synspunkt vil beklage eller i alt Fald finde betænkelige. Der er for det første Tanken om, at man igen skal indføre i Loven en Bestemmelse om, at der skal kunne ekspederes et Kvarter efter den officielle Lukketid. Jeg tror, det er meget bedre at lade Livets Praksis ordne dette Forhold, saa at der er en fast Lukketid, og saa ekspederes der, saa længe Forholdene nødvendigvis kræver det, fordi Kunderne er kommet ind, men uden at der gives den Vinkel til at smutte ud af, som dette Kvarter i Virkeligheden er. Jeg kan saa meget mere henstille, at vi bliver af med dette Kvarter, som de samvirkende Detailhandlerforeningers Hovedbestyrelse for nylig har vedtaget en Udtalelse, hvori den netop fraraadede at medtage dette Kvarter. En anden Enkelthed, jeg er betænkelig ved, findes i § 1, 4de Stykke, hvor Ministeren har fundet sig foranlediget til i Bestemmelsen om, at Automater maa påafyldes, at stryge, at dette kun maa ske uden fremmed Hjælp. Jeg tror, det er uheldigt. Jeg har Erfaring for, at man ikke altid i Smaaforretninger, der har disse Automater, er varsom med Personalet, men at man meget vel kan finde paa at bestemme, at en ung Mand skal spolere sin første eller anden Pinsedag for at komme og fylde paa Automaterne, fordi den paa-gældende Ejer rent ud sagt ikke selv gider have Ulejligheden. Saa spolerer han Ferien for det unge Menneske, som maaske havde paatænkt en Cykletur eller en Rejse et Par Dage for at besøge sin Familie. Jeg tror, det vilde være praktisk fornøftigt at genindsætte den Bestemmelse, at Påafyldning vel kan ske, men uden fremmed Medhjælp.

Endelig er der i § 5 en Bestemmelse om, at der kan gøres Brud paa den fastsatte Minimalhviletid i Tilfælde af Statusopgørelse, Hovedrengøring og deslige. Jeg erkender, at i Praksis vil dette sikkert være nødvendigt, men da Kontrollen med

denne Paragrafs Bestemmelser overhovedet er vanskelig, vil jeg henstille, at man ogsaa der lod Livets Praksis være afgørende og ikke specificerede den Slags Ting, men lod det være selvfølgelig, at Politiet og Dommeren i givet Tilfælde ikke skred ind. Det er i det hele en Lov, hvoraf der kan komme mange Vanskeligheder, og jeg er af den Opfattelse, at man i Modsætning til den Affattelse, Landstinget i Fjor gav Loven, snarere maa søge at indskrænke end at forøge Antallet af Bestemmelser.

Med Hensyn til de Erfaringer, vi skulde have gjort siden i Fjor, maa jeg sige, at der foreligger enkelte. Der foreligger for det første dette Møde, som de samvirkende Detailhandlerforeningers Bestyrelse har holdt, og som jeg allerede har omtalt. Paa dette Møde fremkom der en Udtalelse, som med Hensyn til en enkelt Paragraf giver mig Haab om, at man kan naa et Resultat. Det viser sig, at denne Principalforening tiltræder den Tanke om Siddepladser for Personalet, som det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) stadig har saa meget imod, og tiltræder den med følgende stærke Ord: „Hovedbestyrelsen tiltræder med Glæde Forslagets § 8 om Siddepladser til Personalet“. Men vi har ogsaa gjort en anden Erfaring i Aar. Der indtraf paa et vist Tidspunkt, hvad jeg vilde kalde en „Paniklukning“, en Lukning, der blev foretaget under Indtryk af Krigsbegivenhederne og den eventuelle Mangel paa Belysningsmateriale, baade Gas og Elektricitet. Under disse Forhold skred forskellige Kommuner og forskellige Distrikter til pludselig at lukke Kl. 7, og der har man da gjort ret interessante Erfaringer. For det første har mandet Indtryk, at de Distrikter, der er begyndt med denne Syvlukning, i det hele og store har følt sig tilfredse derved, selv om de siden af gammel Vane har forladt den. Nogle Steder har man opretholdt Syvlukningen. Jeg skal nævne enkelte af de Eksempler, der er mig bekendt. Man har i det store og hele gjort det i Aalborg og Aarhus og udpræget paa Bornholm. I Sundbyerne har man, efter hvad der er oplyst for mig af en Mand, der kender Forholdene, et særegent Forhold. Der var i Fjor en Afstemning, hvorved Syvlukningen blev forkastet, det var et af de Steder i København, hvor der var en forholdsvis stærk Stemning derimod. Men saa kom man i Sundbyerne ind paa en Paniklukning, som jeg kalder det, og Resultatet er blevet, at nu er Stemningen derude slaaet om. Man har ganske vist ikke, saa vidt jeg ved, op-